ஸ்ரீ திரிபுரஸுந்தரீ ஸமேத ஸ்ரீ சந்திரமௌளீசுவராய நம:

ஆர்ய தர்மம்.

ஸுவர்ணத்தைப் புடம்போட்டு, மாசு நீக்கி, மாத்து ஏற்றி, மெருகு கொடுத்து பளபளப்பாய் வைத்திருந்தாலும், அல்லது ஸுவர்ணஸ்வரூபமே தெரியாமல் அழுக்கேறி மங்கியிருந்தாலும் அது ஸுவர்ணந்தான். மாசுள்ளதாயிருப்பதுபற்றி ஸுவர்ணமல்லாததாக ஆய்விடமாட்டாது, ஒருஸமயம் புடத்தில் வைத்து எடுத்துவிட்டால் அதன் இயற்கைகுணமான பளபளப்பு உண்டாய்விடும். ஸுவர்ணத்திற்குப் புடம்போட்டு பளபளப்பையுண்டுபண்ணுவதுபோல் இரும்புக்கும் புடம்போட்டு அந்தப் பளபளப்பையுண்டுபண்ணிவிடலாமே என்று எவன் முயன்றாலும் ஆகாத காரியம். அந்த ஸுவர்ணத்திலும் அதிகமாகத் தேறியதற்குத் தக்கவாறு அதிக மதிப்புண்டு. 5-மாத்துள்ள ஸுவர்ணத்தைவிட 6, 7 முதலிய மாத்துள்ளசுவாணம் சிறந்ததென்பது பிரசித்தமல்லவா? சுவர்ணத்தன்மை எல்லாவற்றினும் இருப்பினும் 5-மாத்துத்தங்கம், 7மாத்துத்தங்கமாய்விடமாட்டாது. அதுஒருசமயம் அழுக்கேறியிருந்தாலும் 5மாத்து தங்கத்தைவிட அதன் இயற்கையாயுள்ள உயர்வைக்குறைத்துவிட முடியாது. 5-மாத்துத் தங்கம் பளபளப்பாக இருந்தாலும், 7-மாத்துத்தங்கத்தின்மதிப்பையடையும் உயர்வை அடைந்துவிடமாட்டாது. அப்படியிருக்கையில் இரும்புக்கு எவ்வளவு ஆயிரம் புடம்போட்டாலும் அது தாழ்ந்தமாத்துள்ள தங்கம் போலவாவது ஆய்விடுமா? ஒருக்காலுமாகமாட்டாது. இரும்புக்கட்டியை உயர்ந்த கட்டடத்தில் மூன்றாவதுமாடியின்மேல் வைத்தாலும் தங்கத்தைவிட உயர்ந்ததாகமாட்டாது. தங்கத்தைத்தெரியாமல் குப்பையில் தள்ளிவிட்டாலும் தாழ்ந்ததாய்விடமாட்டாது. அதனாற்றான் சுவர்ணத்துவ (சுவர்ணத்தன்மை) ஜாதிவாய்ந்த லோஹம், மற்ற வெள்ளி, பித்தளை, இரும்பு முதலிய லோகங்கங்களை விட இயற்கையாகவே உயர்ந்ததாக பாவிக்கபடுகின்றது. அதிலும் குறைந்தமாத்துள்ளதைவிட அதிகமாத்துள்ளது சுவர்ணஜாதியிற் சிறந்ததாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. இதுபோலவேதான் பொதுவாய் மனுஷ்யத்துவ (மனுஷ்யத்தன்மை) ஜாதிவாய்ந்த பிராணிகள் பசு, பக்ஷி முதலிய திர்யக்ஜாதிகளை விட உயர்ந்தவர்களென்று பாவிக்கப்படுகிறார்கள்; அதிலும் குறைந்த ஸம்ஸ்காரங்களுள்ளவர்களை விட அதிக ஸம்ஸ்காரமுள்ளவர்கள் சிறந்தவர்களாகக்கொண்டாடப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அத்தகைய ஸம்ஸ்காரம் 40 என்று அறநூல்களில் கூறப்படுகின்றது. புடம்போட்டு பளபளப்பை சுவர்ணத்திற்குத்தான் உண்டுபண்ணுவதுபோல ஸம்ஸ்காரங்களெனப்படும் சடங்குகளை துவிஜர்களுக்கு செய்தாற்றான் பயன்படும். மற்றவர்க்கும் செய்வோமேயென்றால் செய்யலாம். இரும்புக்குப் புடம் போட்டதுபோலாகும். அத்தகைய ஸம்ஸ்காரம் ஜன்மபரம்பரையாய் பெற்றவர்களைத் தாழ்த்தவாவது மற்றவர்களை உயர்த்தவாவது எவராலும் முடியாதகாரியம். ஆகையால் இதில் வீண்பாடுபடாமல் சாஸ்திரீயவழியில் நடந்து யாவரும் சுகித்திருப்பார்களாக,

சுபம்!

பத்திராதிபர்.

உ

ஆர்யதர்மம்.

சுக்ல-ஹஸ்தை-மீ கஂஉ

விவாஹம்.

கர்ப்பாதனம் முதலிய, 40, ஸம்ஸ்காரங்களுள் விவாஹ மென்பது 9-வது ஸம்ஸ்காரமாகும். இந்த விவாஹஸம்ஸ்காரம் உபனயனாதிகள் போலவே மந்திரபூர்வகமாகச் செய்ய வேண்டுமே யன்றி பசுதர்மம் போல் கண்டபடி ஆணும் பெண்ணுமாகச் சேர்ந்து விடலாகாது, அதற்காகவென்றுதான் மந்திரப்ரச்னத்தில் மந்திரங்கள் படிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. விவாஹ விஷயத்தில் மந்திரலிங்கத்தை (மந்திரங்களின் மேன்பார்வையாய்த் தோன்றும் பொருளை) ஆராய்ந்து அபூர்வமாக அர்த்தம் கண்டு பிடிக்கின்றவர்களுக்குமிது இஷ்டந்தான். சரியானபடி மந்திரலிங்கத்தை யாராய்ச்சி செய்தால் வரன் பெண்ணைத் தேடி அடையவேண்மேயன்றி எவ்விதத்திலும் பெண்கள் சுயமாக ஓர் சபையாருக்கு எழுதியோ, அச்சபையார் பத்திரிகைகளில் பிரசுரித்தோ, வரனைத் தேடுவது உசிதமென்று ஏற்படமாட்டாது. தற்காலத்தில் இந்த ரீதியை பெரிய நாகரீகமாக நினைக்கின்றார்கள். இவ்வாறு நாகரீகம் பெருவதே தேசமுன்னேற்றத்துக்கு முக்கிய காரணமென்றும் கருதுகின்றனர். இது எந்த மந்திரலிங்கத்திலிருந்து கண்டு பிடிக்கப்பட்டதோ? அல்லது எந்த சரித்திர ஆராய்ச்சியிலிருந்து ஊஹிக்கப்பட்டதோ தெரியவில்லை, ஸ்வாராஜ்யப்பேச்சு வெகு தூரத்திலிருக்கும் போதே சிலர் சுதந்திரத் தன்மையை வஹித்து நீண்டகாலமாய் நடந்து வந்த உலகத்தின் பழக்கவழக்கங்களையே மாற்றிவிடத் துணிந்து விடுகிறார்கள். அதன் பயனாக விவாஹத் தடைமசோதோ, கர்ப்பத்தடை மசோதா முதலிய பல மசோதாக்கள் நவீன நாகரீகத்தின் கொழுந்தாகக் கிளம்பிவிட்டன. விபசாரத்தடை மசோதா ஒருவர் கொண்டு வருகிறார். அதிவே தேசக்ஷேமத்திற்குக் காரணமென்று அவர் சாதிககின்றார். விதவா விவாஹ ஸபையார் அதுதான் உலகநன்மைக்கு நல்ல ஹேது வென்கிறார், அந்த விவாஹமானபின் அதிற்சேர்ந்த ஸ்திரீபுருஷர்க

ளுக்கு மணம் சேராவிடில் விவாஹரத்து செய்து விட வேண்டு
மென்று சிலர் சட்டமிடப் பார்க்கின்றனர். இப்படி எவ்வளவு
விவாஹங்கள் செய்யப்படலாம். எவ்வளவு ரத்து செய்யப்பட
லாம் என்ற கணக்கு சித்திரகுப்தனுக்கும் புரியாதுபோலத்
தோன்றுகிறது. இவையெல்லாம் வியபிசாரத் தடை கக்ஷிக்காரு
க்கும் ஸம்மதந்தானோ? அல்லவோ? தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு
ஸம்மதமில்லாவிடில் இதைப்பறியும் அவர்கள் ஏதாவது பேசியிரு
ப்பார்கள், அப்படி பேசியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை' ஸம்மதமா
கவே இருக்குமாயின் வியபிசாரத்தடை செய்வதனால் என்ன
பயனோ:தெரியவில்லை. எந்த கக்ஷியைப் பேசினாலும் வேதத்தைப்
பிரமாணமாகக் கொடுத்து விடத் துணிந்து விடுகிறார்கள்: அ
தையே வெகுரஸமாகக் கேட்போரும், மதிப்போருமே அதி
கமாகி விட்டார்கள். வேதத்தின் உண்மைக் கருத்தை விளக்கு
கின்றவர் குறைவாயிருப்பதாலும். அவர்களும் அதிகமாக
வெளிகளில் புறப்படாதபடியாலும், அவர்கள் பேசும் பேச்சு
ஒருவர் காதிலும் விழுவதில்லை. இவ்வளவு ஸமாசாரங்களும் அ
ந்த வைதிகர்களுக்கு இப்பொழுது தான் கொஞ்சமாகக் காதில்
விழுகிறது. காதில் கேட்டபிறகும் அவர்கள் ஸ்வபாவத்தைவிட்டு
வெளிப்பட்டபாடில்லை. ஆகவே எதிர்வாதமில்லாதபடி ஒவ்வொரு
தினத்திலும் விபரீதாசார விஷயங்கள் தினசரிப் பிரசுரங்களில்
வெளிவருவதைப் படிக்கின்றவர்கள் அதுவே சரியோவென்று
பிரமத்தையடைகின்றனர். அது சரியல்ல. சாஸ்திரசித்தாந்
தத்தை சரிவரத்தெரிந்துகொண்டு ஒரு காரியத்தை நிச்சயிக்க
வேண்டுமேயன்றி அவசரப்பட்டு பிரமித்துவிடுவதும், அதற்குத்
தக்கவாறு நடத்திவிடுவதும் பரலோகத்தை நம்பின பிராமாணி
கர்களுக்கு சிரேயஸ்காமாகாது. ஆகையால் விவாஹம் செய்வதை
சாஸ்திரவிசாரம்செய்து நிச்சயித்தபடியே தீர்மானிக்கவேண்டும்.

பத்திராதிபர்.

பத்திரிகை அவசியமில்லையா?

இதற்குமுன் 48-வது சஞ்சிகையில் ஈசன் அருள் வேண்டும்
என்ற தலையின் கீழ்பத்திரிகையைப்பற்றி எழுதினேன். மீண்டும்
இங்கு அதையே வற்புறுத்த வருகிறேன். ஆதியில் ஸ்ரீமான்

T.R. ராமச்சந்திரய்யர் அவர்கள் பங்கு 1க்கு 100ரூ வீதம் 3000 ஆஸ்திகர்கள் நம் தேசத்திலில்லாமற் போனால் நாம் இக்காரியத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டாமென்று கூறினர். அப்போதிய உத்தேசம் 3-லக்ஷம். அதன்பிறகு இப்போது ஷை அய்யாவர்களே மூன்று லக்ஷம் போதாதென்றும் பத்திரிகை அவ்வளவு அவசியம் இல்லையென்றும் பிரசாரமூலமே சகலகாரியங்களையும் செய்துவிடலாமென்றும் எண்ணிவிட்டார்களா? 3-லக்ஷம் போதாதென்று எண்ணியிருந்தால் அது நியாயமல்ல. அவ்விதம் கணக்கிட்டதை வெளியிட்டிருந்தால் நலமாயிருக்கும். ஏதோ ஒவ்வொருவரையும் குறைகூற ஆரம்பிப்பதாய் என்னை எண்ணக்கூடாது. வயதிலும் ஐசுவரியத்திலும் செல்வாக்கிலும் ஆஸ்திக்யத்திலும் ஆசாரானுஷ்டானங்களிலும் மேன்மை பெற்ற அம்மகான் முதலில் இக்காரியத்தில் முன்வந்து நின்றதால் நமது காரியம் இடையூறின்றி நிறைவேறுமென்று எல்லா ஆஸ்திகர்களும் எதிர்பார்த்திருந்தனர். இப்போது அம்முயற்சி சோர்வடைவதுபோலிருப்பதை கவனிக்கும் ஆஸ்திகர்கள் என்போன்றவர்களைக் கேட்பதிலிருந்து யான் இவ்விதம் கூற முன்வருகிறேனேயொழிய வேறல்ல. ஆகவே பிரகிருதத்தை அனுஸரிக்கிறேன். ஆதியில் போட்டதிட்டபடி நாம்பணவசூலுக்கு ஆரம்பிக்கவேண்டியதுதான். முன் பத்திரிகையிற் கூறப்பெற்ற ஆஸ்திககனவான்கள் கூடியசீக்கிரம் ஒன்றுகூடி ஸ்ரீமடங்களிலிருந்து முதலில் தொகையை வசூல் செய்யவேண்டும்.

பிறகு சிற்சில முக்கியவிடங்களுக்குப்போய் ஆங்காங்கு பணவசூலுக்கு வேண்டியஏற்பாடுகளை இரண்டொருதினங்களிலிருந்து செய்யவேண்டும். இன்னும் இதுவிஷயமாய் அப்போதப்போது புத்திமான்களுக்குப் புதிதுபுதிதாக யுக்திகள் தோன்றக்கூடும். இவ்விதம் பிரதி ஜில்லா தாலூகா கிராமங்கள் தோறும் நன்முயற்சி செய்தால் 3-லக்ஷத்தோடு நின்றுவிடுமா? அதிகமாகவே வசூலாகுமே தவிர குறையாது. பிராமணர்கள் மட்டுமல்ல. பிராமணரல்லாதவர்களிலும் பல ஆஸ்திக கனவான்கள் இருக்கின்றனர். அவர்களும் இதில் முன் வருவார்கள். இருக்கட்டும். 3-லக்ஷத்திற்கும் நம் தமிழ்தேசமே போதுமானது. ஆந்திரதேசம் முதலியவைகளில் பிரசாரத்தினால் அதிகம் கிடைக்கும்போது அப்போது தெலுங்கு பாஷையிலும் ஆரம்பித்துக்கொள்வோம். மற்ற உத்தேசத்திற்கு குறைவாகவே வசூலாவதாய் எண்ணிக்கொள்

வோம். அதனாலும் கெடுதலில்லை. தினசரி பத்திரிகையாகவே தமிழிலும் தெலுங்கிலும் சுமார் 2000-பத்திரிகை வெளிபிடும்படி வேண்டிய பிரஸ்சாமான்களையும் உத்யோகஸ்தர்களையும் மட்டாய் ஆரம்பித்து நடத்தினால் அது வரவர வளரும்போது நாமும் பத்திரிகையைப் பெருக்கிக்கொள்ளலாம். இதனால் நஷ்டம் ஏற்பட வழியுண்டா? ஆங்காங்கு பிரசாரகர்களைக்கொண்டு எல்லாவற்றையும் பெருக்கிக்கொள்ளலாம். வியாபாரிகளுடையவும் கம்பெனிகளுடையவும் பிரசுரங்கள் யாவும் அங்கீகரிக்கத்தக்கதுதான். அதனால் வரும் வருமானமும் பத்திரிகைசந்தா வசூலும் சில மாதங்களுக்கு தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும். முதலில் குறைந்த பக்கங்களும் அளவிற் சிறியதாயும் போடுவோம். பிறகு வர இன்றுமுதல் 2-பக்கங்கள் அதிகமாகும். பத்திரிகை இனி இவ்வளவு அங்குல அகல நீளமுள்ளதாக வெளிவருமென்றும் மெது வாய் பாலசந்திரன்போல் வளரக்கூடாதா; இவ்விதம் செய்யும் போது ஒரு சமயம் சற்றுப்போததுபோலானால் அப்போது அம் மூலதனத்தின் வட்டியில் அல்பபாகம் சேரட்டும். இவ்விதம் புத்திமான்கள் நன்கு ஆலோசித்து இவ்விஷயம் அவசியம் என்று முன்நின்றால் நம்நாடு ஒருகாலத்திலும் விட்டுக்கொடுத்துவிடாது. இவ்விதமாவதுபத்திரிகையை நடத்தவேண்டியதுதானோஎன்றால் வேண்டியதுதான் என்பதையும் கூறுகின்றேன். இக்காலத்தில் பத்திரிகையைப்போல் பிரசாரகர்கள் ஆயிரக்கணக்காய்வேலைசெய்தாலும் அது சரியாகிறதில்லை. நிதர்சனமாய்ப் பார்ப்போம். நம் ஸ்ரீமான் ராமச்சந்திரஅய்யரவர்கள் பாலக்காட்டில் விவாஹத்தைப் பற்றி இரண்டொருநாள் உபன்யசித்ததாய் பத்திரிகைகளிற் கண்டோம். மறுநாள் முதல் நாளது வரையில் என்ன ஆயிற்று. தற்காலம் ஹிந்து, மித்திரன் முதலியவைகளைத் தருவிக்கும் நபர் ஒருவராயினும் அதைப்படிக்கும்போது புராணசிரவணம்போல் பக்திசிரத்தையோடு கேட்பவர்கள் பலர். பிறகு அந்தகோஷ்டி முடிந்தவுடன் இன்னொருவர் அப்பத்திரிகையை வாங்கிச் செல்கிறார். ஆகவே உலகிலுள்ள மனிதசாமான்யம் யாவரும் பத்திரிகையைப் படித்தவர்களாகிறார்கள். இதுபோல் பிரசாரம் வேலை செய்யுமா? ஓர் இடத்தில் உபன்யாசத்தைக் குறிப்பிட்டு பத்திரிகை மூலம் பிரசுரம் செய்தால் அங்குவந்து கேட்கக் கூடுகிறவர்கள் இருவர் மூவரே. ஆகவே மெதுவாயாவது ஆமைபோல்

நமது பத்திரிகை ஊர ஆரம்பிக்கட்டும். அதிலிருந்துபெரும்பயனை அடையலாம். லாகூர் காங்கிரஸ்ஸில் சட்டமறுப்பு விஷயமாய் தீர்மானம் செய்துகொண்டு இம்மாதம் 26-யென்று ஏதோ வேலை செய்யப்போவதாய் தினமும் ஹிந்துவிலும் மித்திரனிலும் பிரசாம் செய்கிறார். அன்று ஏதோ அதிகமான ஏற்பாடு நடக்கத்தான் போகிறது. ஆகவே 'சிறுகக்கட்டிப் பெருக வாழ்க' என்ற நியாயப்படி பத்திரிகையை ஆரம்பிக்கவே பெரியோர்கள்முன்வரவேண்டும். பிறகு காங்கிரஸ்காரர்கள் காலிசெய்யும் ஸ்தானங்களில் நம்மவர்களை நிறைப்ப வழி தேடவேண்டும். இப்போது ராஜாபகதூர் கிருஷ்ணமாசாரியாரவர்கள் M. L. A க்கு நிற்பதாய் பத்திரிகையில் பார்த்தது ஆனந்தமே. ஆயினும் அவர்கள் 1000-ரூ வீதம் 30-பெயர்களிடத்தில் வசூல் செய்யலாமென்று முதலில் யுக்திகளைக் கூறிவிட்டு இப்போது இவ்விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசவாவது இதற்கு ஏற்படும் சபைகளில் பிரஸன்னமாய் இருக்கவாவது முடியாமலிருப்பதும் அழகாக இல்லை. அம்மகான் ஒருவர் நம்மதத்திற்கு வந்திருக்கும் ஆபத்தை விலக்கவேண்டுமென்று எண்ணிவிட்டால் நம் ஆபத்து ஒரு பொருட்டல்ல,

हे वीरा यूथनाथाः परिणतिपरुषः कार्य आसीद्विषादः
कस्मादस्माकमेतज्जलनिधितरणे शक्तिरेतावतीति ।
स्मृत्वा राज्ञः प्रतिज्ञामयमनिलसुतो लंघनायोन्मुखश्चेत्
भेदः प्रादुर्भवेत्किं कथयत पयसामास्पदे गोष्पदेवा ॥

ஸீதையைத் தேடிக்கொண்டு தென்திக்கு சென்ற ஜாம்பவன் முதலியவர்கள் சென்று லங்கைக்குப்போவதற்கு சமுத்திரத்தைத் தாண்ட யார் சக்தர்களென்று கேட்கும்போது ஒன்று 10 மைல் போவேனென்றும், மற்றொன்று 20-என்றும் இவ்விதம் சொல்லிக்கொண்டேபோகும்போது ஓர் மூலையில் ஒன்றும் பேசாது முழங்கால்களைக் கட்டிக்கொண்டு தலை குனிந்துகொண்டிருந்த ஹனுமாரைப்பார்த்து ஜாம்பவன் சொல்லும் வசனம் இது. "ஓ கூட்டத் தலைவர்களே! ஏன் ஒவ்வொருவரும் இவ்விதம் குழப்பமடைகிறீர்கள், சமுத்திரத்தைத்தாண்ட என் சக்தி இவ்வளவுதானென்று ஏன் வருத்தமடைகிறீர்கள்? நமது அரசனின் கட்டளையை நினைத்து இதோ இந்த வாயுபுத்திரன் சமுத்திரத்தைத் தாண்ட எண்ணிவிட்டால் இச்சமுத்திரம் மாட்டுக்குளம்படிதான்ஏற்படும்.

அதாவது அனுயஸமாய்த் தாண்டிவிடுவாரென்றார். பிறகு நடந்த காரியங்கள் ஆஸ்திகர்கட்குத் தெரிந்ததே. அதுபோல் நம் ஆசார்யாவர்களையும் ஸ்ரீராமச்சந்திரன் உட்புகுந்து அநுக்கிரஹித்துவிட்டால் நாமெல்லோரும் கவலைபடையவேவேண்டாம். எவ்விதமாவது ஈசன் தன் காரியத்தைப் பார்த்துக்கொள்ளுவானென்றிருந்தாலும் நாமும் வேலைசெய்யவேண்டுமென்பது கொண்டு நம் காரியஸித்திக்குப் பத்திரிகையை முன்னுக்குக்கொண்டுவரவேண்டியதே முதற்கடமை என்பதை மனதில் இறுத்திக்கொள்ளவேண்டும். என் நண்பர் ஒருவர் ஆர்யதர்மம் 14வருடமாய் என்னவேலை செய்திருக்கிறது. அதுபோலவே தான் இந்தப் பத்திரிகையும் என்று கேட்கிறார். அதுபோலல்ல இது. அதுவாரப்பத்திரிகை இது தினசரிப்பத்திரிகை. அது மதவிஷயத்தைமட்டி லும் வெளியிடுகிறது. இது ராய்டர் முதலிய சகல விஷயங்களை மூக்கியமாயும் பின்னால் நம்மதவிஷயத்தையும் வெளியிடப்போகிறதால் வரவர இதை ஹிந்து முதலிய பத்திரிகைகளைப்போல் வாங்கும்படி தூண்டுகிறேமென்று வேற்றுமை அதிகமென்பதையும் தெரியப்படுத்துகிறேன். இதுவிஷயமாய் விஷயமெழுதுபவர்கள் தற்போது இப்பத்திரிகை மூலம் வெளியிடக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

M. N. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, மதுரை.

வேண்டுகோள்.

தம்தம் சந்தேகங்களை நீக்கிக்கொள்ளவும், மற்றவர்களும் அறிந்துகொள்ளவேண்டி, நமது ஆர்யதர்மத்தில் பலர் சந்தேகவினா செய்கிறார்கள்.

அவற்றுள் சில கேட்பவற்கே தேவையுள்ளதாயும், மற்ற சாதாரண சந்தாதாரர் அறியமுடியாமல் வெறுக்கக்கூடியதாயும் ஏற்படுகின்றன.

அப்படிப்பட்ட கேள்விகளை சந்தேஹிகள் பெரியோர்களாயும், நம்பிக்கையுள்ளவர்களாயுமுள்ளவர்களிடத்தில் பதிலனுப்ப தபால் பில்லையுமனுப்பி பதில் வரவழைத்துத் தீர்த்துக்கொள்வார்களாக. இதற்காக மத்யப்ராந்தீய பிராம்மணஸபையோரால்“தர்ம சாஸ்திர ஸபை” என்று ஓர் கிளைச்சபையும் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது.

காரியதர்சி,

தெ. ஜி. பிராம்மணஸபை.

ஓம்

ஸ்ரீகுருப்யோ நம:

தர்மமே துணை.

கோவில்வீரட்டம், ஆரியதர்மாபிவர்த்தனி, பிராம்மணமஹா சபைகளின் சார்பாக :சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாய் நகர் உயர்தர கலாசாலை மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் சில ஆஸ்திக சிரோமணிகளாகிய பிரபுக்கள் இவர்களுக்காக நடைபெற்றுவரும் வேதஅத்யயன வகுப்பினர்களால் சென்னையில் இம்மாத முதலில் நடைபெற்ற அகிலஇந்திய ஸனாதனதர்ம மகாநாட்டின் உபதலைவரும், நியாயவாதியும், ஸ்ரீபிரகந்நாயிகா ஸமேத வீரட்டஹாஸேசுவரர் தேவாலய தர்மகர்த்தாவுமான பிரும்மஸ்ரீ T. S. ராமச்சந்திரய்யர் அவர்களின் நன்முயற்சியால், தற்போது சில துராசார துராத்மாக்களால் நம் ஸனாதன வைதிகதர்மத்திற்கேற்பட்டுள்ள பல ப்ரதிபந்தங்களுள், ராஜாங்கஸம்பந்தமாக வந்துள்ள மிகக் கொடிய சாரதா விவாஹ வயது மசோதா அனுஷ்டானத்தில் வாரது ஒழிந்துபோவதற்காக ஆங்காங்கு ஸதாசார வைதிக தர்மானுஷ்டானிகளான பலமஹான்கள் "கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்" என்ற உறுதியைக் கைப்பிடித்தவர்களாய் எல்லாம் வல்ல இறைவன் துணையை வேண்டி பலவிதமாக மந்திர ஜப, ஹோம, பாராயண, யக்ஞாதிகளால் சர்வேசுவரனை ஆராதித்து வருவதுபோல், ஸ்ரீபிரகந்நாயகியார் ஸன்னிதானத்தில் சென்ற கார்த்திகைமாதம் 19உ முதல் மார்கழி மாதம் 5உ வரையில் ஷை பெரியார் உடனிருந்து ஏகாதச ருத்திரபாராயணத்தைச் செவ்வனே நடைபெறச் செய்வித்தார்கள்.

கடைசிதினத்தில் உலகக்ஷேமத்தை முன்னிட்டு, மஹந்நியாஸ புரஸ்ஸரமாக அபிஷேக ஆராதனைகள் கிரமமாக நடத்தப்பட்டன.

சுபம்.

இப்படிக்கு,

K. R. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி,

காரியதரிசி.